

רוח נשמה חיה יחידה). רוח, חיה, יחידה, נשמה, נפש.

מאי עבדתיה כסא היא ה' לז'. דכתוב פי גבוה
מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם וב' היא
קיומם כמה דאת אמר בבראשית. ומאי עבדתיה
הכא, משל למה הדבר דומה לאחד שהיה לו בת
טובה ונעימה ושלמה ונאה והשיאה לבן מלך
והלבישה ועיטרה וקישטה ונתנה לו עם ממון רב.
אמר אפשר למלך זה לשבת חוץ מביתו, אמרת לא.
אפשר לו לשבת כל היום תמיד עמה, אמרת לא.
הא כיצד שם חלון בינו לבינה וכל שעה שצריכה
הבת לאביה או האב לבתו מתחברין יחד בחלון.
הדא הוא דכתיב, (תהלים מ"ה) כל כבודך בת מלך פנימה
ממשפצות זהב לבושה ע"ב. (וכתיב) (וויחם כסף) (שמות כ"ז)

לשון הקודש

והלבישה ועטרה וקשטה, ונתנה לו עם
ממון רב. אמר, אפשר למלך זה לשבת
חוץ מביתו? אמרת לא. אפשר לו לשבת
כל היום תמיד עמה? אמרת לא. הא
כיצד? שם חלון בינו לבינה, וכל שעה
שצריכה הבת לאביה או האב לבתו,
מתחברים יחד בחלון. זהו שכתוב כל
כבודך בת מלך פנימה ממשפצות זהב
לבושה (ע"ב). (וכתוב) (וויחם כסף) ואדנייהם
נחשת, שהם כלי שמוש שהמשכן

ונקראת נשמה זו על שם אצילות, המש
ספירות אחרונות, וחמש שמות לנשמה
וגרין ח"י הסימן - נפש רוח נשמה חיה יחידה) -
רוח חיה יחידה נשמה נפש.

מה מעשהו? כסא היא ה', לז', שכתוב
פי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם,
וב' היא קיומם, כמו שנאמר בבראשית.
ומה מעשהו כאן? משל למה הדבר
דומה? לאחד שהיה לו בת טובה ונעימה
ושלמה ונאה, והשיאה לבן מלך,

וְאֵדְנִיָּהֶם נְחֻשֶׁת, דְּאֵינּוֹן מָאֵי שְׁמוּשָׁא לְאַשְׁתִּמּוּשָׁא
מִשְׁפָּנָא בְּהוּ.

אָבֵל הָבָא בְּאֵלִין לְבוּשֵׁין דְּיִקָּר לָא בְּעֵי לְאַשְׁתִּמּוּשָׁא
בְּהוּ בַר נָשׁ אַחְרָא בַר פִּתְנָא (נ"א מִפְּתִנָּא) רַבָּא,
דְּרַבּוּ מוֹשֶׁחַ קִדְשָׁא עַל רִישׁוּיהּ. דְּכִתְיִב (שמות כ"ח) (וְעֵשִׂיתָ)
בְּגָדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אַחִיד לְכָבוֹד וּלְתִפְאַרְתּוֹ, דְּבְּאֵינּוֹן
לְבוּשֵׁין דְּמִי לְגוֹזָנָא דְּלַעֲיָלָא: (עד כאן מִהַהֲשַׁמְטוֹת)

תְּנִיָּא. וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוֹת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
וְוִי לְעֵלְמָא, דְּהָא בְּנֵי נָשָׂא לָא חָמְאֵן וְלָא
שְׁמַעוּ, וְלָא (דף ר"ז ע"ב) יִדְעִין דְּהָא כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא, קָלָא
דְּכָרוּזָא אֲשִׁתְּמַע, בְּמֵאתָן וַחֲמִשֵּׁין עָלְמִין.

תְּנָא עֵלְמָא חָדָא, אֲשִׁתְּמוּדַע לְעֵיָלָא. וְכַד פְּרוּזָא
נְפִיק, הֵהוּא עֵלְמָא מוֹדְעוּזָא וּמִתְחַלְחָלָא.
נְפִיקי תְּרִין צַפְרִין, דְּאֶסְתְּלָקוּ מִהֵהוּא עֵלְמָא,
דְּמְדוּרִיהוֹן תַּחֲוֹת אֵילָנָא דְּחִיזוּ דְּחִי וּמוֹתָא בֵּיהּ.

לשון הקודש

ישתמש בהם.

לְמִדְנֵוּ, וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוֹת. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, אוֹי לְעוֹלָם, שְׁהָרֵי בְּנֵי אָדָם
לֹא רוֹאִים וְלֹא שׁוֹמְעִים וְלֹא יוֹדְעִים,
שְׁהָרֵי כָּל יוֹם וַיּוֹם קוֹל הַפְּרוּז נִשְׁמַע
בְּמֵאתִים חֲמִשִּׁים עוֹלָמוֹת.

שְׁנִינֵוּ, עוֹלָם אַחַד נוֹדַע לְמַעְלָה,
וּכְשֶׁהַפְּרוּז יוֹצֵא, אוֹתוֹ הָעוֹלָם מוֹדְעוּזָא

אָבֵל כָּאֵן בְּלְבוּשֵׁי הַכְּבוֹד הִלְלוּ לֹא
צְרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אִישׁ אַחַר פְּרָט
כִּתְּנָן וּמִהִכְתָּן הַגָּדוֹל, שְׁשִׁמְן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
עַל רֵאשׁוֹ, שְׁכַתּוּב וְעֵשִׂיתָ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ
לְאַהֲרֹן אַחִיד לְכָבוֹד וּלְתִפְאַרְתּוֹ, בְּאוֹתָם
לְבוּשִׁים דּוֹמָה לְגִזְזוֹן עֲלִיוֹן: ע"כ מִהַהֲשַׁמְטוֹת

נִבְקָא חַד צְפוּרָא לְסִטְר דְּרוּמָא וְחַד צְפוּרָא לְסִטְר
צְפוּנָא, וְחַד צְפוּרָא בְּד נְהִיר יִמָּא, וְחַד בְּד
אֲתַחְשַׁד יִמָּא. כָּל חַד וְחַד קָרִי וּמְכֻרָא, מַה
דְּשָׂמְעִין מֵהוּא כְּרוּזָא.

לְבַתָּר בָּעוּ לְאַסְתִּלְקָא לְאַתְרֵיהוּ, וּמִשְׁתַּמְטִי
רַגְלֵיהוּ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וּמִתְלַבְּדִין
בְּגִיּוּתָא, עַד דְּאֲתַפְּלִיג לִילֵיָא. כִּד אֲתַפְּלִיג לִילֵיָא,
כְּרוּזָא קָרִי, (קהלת ט) וּכְצַפְרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפִתְחַי כְּהֵם
יִוְקָשִׁים בְּנֵי הָאָדָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּשַׁעֲתָא דְּמִתְלַבְּדִין רַגְלוֹי דְּבְנֵי
נְשָׂא, וְיוֹמוֹי אֲתַקְרִיבוּ, תַּהוּא יוּמָא, אֲתַקְרִי
יוֹם ה', לְאַתְבָּא רוּחִיהָ לִיָּה. תַּנָּא בְּהֵיא שַׁעֲתָא,
כְּקִדָּא תַּהוּא כְּתָרָא קְדִישָׁא, עַל רוּחִיהָ. וּמָאן אִיהוּ,

לשון הקודש

וּנְשַׁמְטוֹת רַגְלֵיהֶן בְּנִקְבַי תַּהוּם רַבָּה,
וּנְלַבְּדוֹת בְּתוּכָה עַד שְׁנַחְלַק הַלִּילָה.
וּכְשֶׁנַּחְלַק הַלִּילָה, הַכְּרוּז קוּרָא: (קהלת ט)
וּכְצַפְרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפִתְחַי כְּהֵם יִוְקָשִׁים בְּנֵי
הָאָדָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּשַׁעֲתָא שְׁנַלְבְּדוֹת רַגְלֵי
בְּנֵי הָאָדָם וְיוֹמֵי מִתְקַרְבִּים, אוֹתוֹ יוֹם
נִקְרָא יוֹם ה' לְהַשִּׁיב רוּחוֹ אֵלָיו. שְׁנִינּוּ,
בְּאוֹתָהּ שַׁעֲתָא פּוֹקֵד אוֹתוֹ הַכְּתָר הַקְּדוּשׁ

וּמִתְחַלְחַל יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי צַפְרִים שְׁעוֹלוֹת
מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׁמִדוּרָם תַּחַת הָעֵץ שְׁבוּ
מִרְאֵה הַחַיִּים וְהַמּוֹת.

יוֹצְאוֹת צְפוּרָא אַחַת לְצַד דְּרוּם, וְצְפוּרָא
אַחַת לְצַד צְפוֹן, וְצְפוּרָא אַחַת בְּשַׁמְאִיר
הַיּוֹם, וְאַחַת בְּשַׁנְחַשְׁדַּי הַיּוֹם, וְכָל אַחַת
וְאַחַת קוּרָא וּמְכֻרָיָהּ מַה שְׁשׁוּמְעִים
מֵאוֹתוֹ כְּרוּז.

אַחַר כֵּן רוּצוֹת לְהַתְעַלּוֹת לְמִקּוּמָן,

דְּכַתִּיב, (תהלים ז) יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה. וְהִיא
כִּתְּרָא שְׁבִיעָא דְּכֻלָּא.

וְאִם מִסְטָרָא דְּגִבּוּרָה קָאֲתִי, כְּתִיב, וְאִם בְּגִבּוּרֹת
שְׁמַנִּים שָׁנָה דְּכִתְּרָא דְּגִבּוּרָה תְּמִינָא הוּי,
מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, לִית אַתְר לְאַתְמִשְׁדָּ, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר, וְרַהֲבִם עָמְל וְאָוֶן. בְּאַתְר דְּלֹא הוּי יְסוּדָא,
בְּנִינָא לָא אֲתִקְנִים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זְכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקָא, כִּד קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַתְבָּא רוּחִיה לִיה, וְלִשְׂאֲבָא
הַהוּא רוּחָא בְּגִיּוּתָא. דִּתְנִיָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּעָא לְאַתְבָּא רוּחִיה לִיה, אִי זְכָאָה הוּא הַהוּא
רוּחָא, מַה כְּתִיב, (קהלת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר נִתְּנָה.

וְאִי לָא אֲשַׁתְּכַח זְכָאָה, וְוִי לְהַהוּא רוּחָא, דְּבַעִי

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲשֶׁרִיקֶם הַצְּדִיקִים,
כְּשֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּחָה לְהָשִׁיב אֵלָיו
אֵת רוּחוֹ אֵלָיו וְלִשְׂאֲבֹת אוֹתָהּ רוּחַ לְתוֹכוֹ.
שְׁשֻׁנֵינוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׁרוּעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהָשִׁיב אֵלָיו אֵת רוּחוֹ, אִם רוּחַ זֶה
הִיא שֶׁל צְדִיק, מַה כְּתוּב? (קהלת יב) וְהָרוּחַ
תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה.
וְאִם לָא נִמְצָא צְדִיק, אוֹי לְאוֹתָהּ רוּחַ

עַל רוּחוֹ, וּמִיהוּ? שְׁכֻתוֹב (תהלים ז) יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה. וְהִיא כְּתִר
שֶׁל שְׁבִיעֵי שָׁל הַכֹּל.

וְאִם מִצַּד הַגִּבּוּרָה הוּא כָּא – כְּתוּב וְאִם
בְּגִבּוּרֹת שְׁמַנִּים שָׁנָה, שְׁכֻתֵר הַגִּבּוּרָה
הוּא הָרִי שְׁמִינִי. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אֵין מְקוּם
לְהַמְשֵׁךְ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְרַהֲבִם עָמְל וְאָוֶן.
בְּמְקוּם שְׁלֹא הָיָה יְסוּד, הַבְּנִין לָא עוּמַד.

לְאִסְתַּחֲוֶה בְּנוֹרָא דְדְלִיק, וְלֹא תִתְקַנָּא בְּגִין
 לְאִשְׁתַּאֲבֵא בְּנוֹפָא דְמַלְכָא וְאִי לָא אֶתְתְּקַנְתּוּ, וְוִי
 לְהֵהוּא רוּחָא, דְמִתְגַּלְגַּלָּא כְּאַבְנָא בְּקוּסְפִיתָא, דְכְתִיב,
 (שמואל א כה) וְאֶת נֶפֶשׁ אִיבִיד יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע.
 תִּנְיָא, אִי הֵהוּא רוּחָא זָכִי, כַּמָּה טָבִין גְּנִיזִין לִיה
 בְּהֵהוּא עֲלָמָא. דְכְתִיב, (ישעיה סד) עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים
 וּזְלַתְדָּ יַעֲשֶׂה לְמַחְבֵּה לוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כַּד הֵהוּא בַר נָשׁ אֶתְקַרְיָבוּ יוֹמוֹי,
 תְּלַתִּין יוֹמִין מִכְרִיזִי עֲלוֹי בְּעֲלָמָא וְאַפִּילוּ
 צַפְרֵי שְׁמַיָא מִכְרִיזִין עֲלוֹי. וְאִי זַכָּאָה הוּא, תְּלַתִּין
 יוֹמִין מִכְרִיזִין עֲלוֹי בֵּין צְדִיקָא, בְּגִינְתָּא דְעָדָן.

תִּנְיָא, כָּל אֵינֻן תְּלַתִּין יוֹמִין, נִשְׁמַתִּיה נַפְקַת מִנִּיה
 בְּכָל לַיְלִיא, וְסַלְקַת וְחָמַאת דּוּכְתָּה בְּהֵהוּא
 עֲלָמָא, וְהֵהוּא בַר נָשׁ לָא יָדַע, וְלֹא אִשְׁנָת, וְלֹא

לשון הקודש

יעשה למחבה לו.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּשִׁמְתְּקָרְבִים יָמֵי אוֹתוֹ
 הָאִישׁ, שְׁלֹשִׁים יוֹם מִכְרִיזִים עֲלוֹי בְּעוֹלָם,
 וְאַפִּילוּ צַפְרֵי הַשְּׁמַיִם מִכְרִיזִים עֲלוֹי. וְאִם
 צְדִיק הוּא, שְׁלֹשִׁים יוֹם מִכְרִיזִים עֲלוֹי בֵּין
 הַצְּדִיקִים בְּגִין עָדָן.
 שְׁנִינֵנוּ, כָּל אוֹתָם שְׁלֹשִׁים יָמִים נִשְׁמַתוּ
 יוצאת ממנו בכל לילה, ועולה ורואה

שצריכה לרחץ באש שדולקת ולהתקן
 כְּדִי לְהִשָּׂאֵב לְגוֹף הַמְּלֻדָּה. וְאִם לֹא
 נִתְקַנְתָּ, אוֹי לְאוֹתָהּ רוּחַ שְׁמִתְגַּלְגַּלָּת
 כְּאַבְנֵן כַּכַּף הַקָּלַע, שְׂכַתוֹב (שמואל-א כה)
 וְאֶת נֶפֶשׁ אִיבִיד יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף
 הַקָּלַע. שְׁנִינֵנוּ, אִם אוֹתָהּ רוּחַ זוֹכֵה, כַּמָּה
 טוֹבוֹת גְּנוּזִים לָהּ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם שְׂכַתוֹב
 (ישעיה סד) עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים וּזְלַתְדָּ

שְׁלִיט בְּנִשְׁמָתֶיהָ, כָּל אֵינֹן תְּלָתִין יוֹמִין בְּמָה דְהָוָה
בְּקִדְמוּתָא. דְּכִתְיֹב, (קהלת ח) אֵין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ
לְכֹלָא אֶת הָרוּחַ וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִכַּד שָׂרְאן
אֵינֹן תְּלָתִין יוֹמִין, צְלִמָא דְּבַר נָשׁ אֶתְחַשְׁדָּ, וְדִיוקְנָא
דְּאֶתְחַזֵּי בְּאַרְעָא אֶתְמַנְעַת.

רַבִּי יִצְחָק הָוָה יְתִיב יוֹמָא חַד אֶפְתְּחָא דְרַבִּי יְהוּדָה,
וְחָוָה עָצִיב. נִפְיָק רַבִּי יְהוּדָה, אֶשְׁפַּחִיה
לְתַרְעִייהָ, דְּהָוָה יְתִיב וְעָצִיב. אָמַר לִיָּה (צ"ל מִה) מָאן
יוֹמָא דִּין מִשְׁאָר יוֹמִין.

אָמַר לִיָּה, אֶתִּינָא לְגַבְדָּ, לְמַבְעֵי מִינְדָּ תְּלַת מַלְיִין,
חַד, דְּכַד תִּימָא מְלִי דְּאוּרִייתָא, וְתַדְּבַר
מֵאֵינֹן מַלְיִין דְּאַנָּא אֶמִּינָא, דְּתִימָא לֹון מִשְׁמִי, בְּגִין
לְאַדְפְּרָא שְׁמִי. וְחַד דְּתַזְפִּי לְיוֹסֵף בְּרִי בְּאוּרִייתָא.
וְחַד, דְּתִיזִיל לְקַבְּרִי כָּל ז' יוֹמִין, וְתַבְעֵי בְּעוֹתִידָּ עָלֵי.

לשון הקודש

שָׁל רַבִּי יְהוּדָה וְהִיָּה עָצִיב. יִצְא רַבִּי
יְהוּדָה וּמִצָּא אוֹתוֹ בְּשַׁעַר שְׁלוֹ שְׁהִיָּה
יוֹשֵׁב וְעָצִיב. אָמַר לוֹ, מַה יוֹם זֶה מִשְׁאָר
יָמִים?

אָמַר לוֹ, בְּעֵתִי אֵלֶיךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ
שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים. אֶחָד – שְׁכַאֲשֵׁר תֵּאמַר
דְּבָרֵי תוֹרָה וְתַזְפִּיר מֵאוֹתָם דְּבָרִים שְׁאֵנִי
אֶמְרֵתִי, שְׁתֵּאמַר אוֹתָם בְּשְׁמִי, כְּדִי
לְהַזְפִּיר אֶת שְׁמִי וְאֶחָד – שְׁתַּזְכֶּה אֶת

אֶת מְקוֹמָהּ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ אָדָם
לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מִשְׁנִיחַ וְלֹא שׁוֹלֵט בְּנִשְׁמָתוֹ
כָּל אוֹתָם שְׁלֹשִׁים יוֹם כְּמוֹ שְׁהִיָּה
בְּתַחֲלָה, שְׁכַתּוּב (קהלת ח) אֵין אָדָם שְׁלִיט
בְּרוּחַ לְכֹלָא אֶת הָרוּחַ וְגו'. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, מִכְּשִׁמְתַּחֲלִילִים אוֹתָם שְׁלֹשִׁים
יוֹם, צְלָם הָאָדָם נְחַשְׁדָּ, וְהַדְּמוּת שְׁנִירֵאִית
בְּאַרְצָּ נְמַנְעַת.

רַבִּי יִצְחָק הִיָּה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד עַל פְּתַחוֹ

אָמַר לִיה מַנִּין לָךְ. אָמַר לִיה, הָא נִשְׁמַתִּי
 אֶסְתַּלְקַת מִינִי בְּכַל לַיְלִיא, וְלֹא אֲנַחִיר לִי
 בְּחֵלְמָא כְּמַה דְּהוּה בְּקַדְמִיתָא. וְעוּד דְּכַד אָנָּא
 מִצְלִינָא וּמְטִינָא לְשׁוּמַע תְּפִלָּה, אֲשַׁנְחָנָא בְּצוּלְמִי
 דִּילִי בְּבוֹתְלָא, וְלֹא חֲמִינָא לִיה. וְאַמִּינָא דְּהוּאִיל
 וְצֵלְמָא אֲתַעֲבַר וְלֹא אֲתַחֲזִי, דְּהָא כְּרוּזָא נָפִיק וּכְרִיז.
 דְּכַתִּיב, (תהלים לט) אַךְ בְּצֵלָם יִתְחַלֵּךְ אִישׁ, כֹּל זְמַנָּא
 דְּצוּלְמָא דְּכַר נָשׁ לָא יִתְעַבַר מִנִּיה, יִתְחַלֵּךְ אִישׁ,
 וְרוּחִיה אֲתַקְיָמָא בְּגִיּוּתָהּ. אֲתַעֲבַר צוּלְמָא דְּכַר נָשׁ
 וְלֹא אֲתַחֲזִי, אֲתַעֲבַר מִהַאי עֲלְמָא.

אָמַר לִיה, וּמַהְכָּא, דְּכַתִּיב, (איוב ח) כִּי צֵל יָמִינוּ עָלֵינוּ
 אֶרְצָא. אָמַר לִיה, כֹּל אֵלִין מַלִּין דְּאֵת בְּעֵי
 עֵבִידְנָא. אָבַל בְּעֵינָא מִינְךָ (דף ר"ז ע"א) דְּבַתְּהוּא עֲלְמָא,
 תְּבַרִיר דְּוּכְתָאֵי גַבְךָ, כְּמַה דְּהוּינָא בְּהַאי עֲלְמָא. כְּכַה

לשון הקודש

ומכריז, שבתוב (איוב ח) כי צל ימינו עלינו
 יתחלף איש - כל זמן שצלם האדם לא
 יעבר ממנו, יתחלף איש ורוחו עומדת
 בתוכו. כשהעבר צלם האדם ולא
 נראה, אז הוא מעבר מהעולם הזה.

אמר לו, ומפאן, שבתוב (איוב ח) כי צל
 ימינו עלי ארץ. אמר לו, כל הדברים
 הללו שאתה רוצה שאני אעשה, אבל
 אבקש ממך, שבאותו עולם תברר את

יוסף בני בתורה. ואחד - שתלך לקברי
 כל שבעת הימים ותבקש בקשתך עלי.
 אמר לו, מנין לך? אמר לו, הרי נשמתי
 מסתלקת ממני בכל לילה, ולא מאירה
 לי בחלום כמו שהיתה בתחלה. ועוד,
 שבאשר אני מתפלל ומגיע לשומע
 תפלה, אני משגיח בצלמי שבכחתי ולא
 רואה אותי, ואמרתי, הואיל והצלם
 העבר ולא נראה, שהרי הכרוז יוצא